

har sagt, at det, der fornemmelig maatte være Opgaven ved den nærværende Finantslov, er og var, i denne Mellemtilstand fra Begyndelsen af at komme ud over det Hele, at faae Grundlovens Forfrister om en Finantslovs Givelse opfyldte, uden at komme for dybt ind paa de mange vanskelige Spørgsmaal, som stillede sig veien, naar man vilde komme ind paa en dyb Undersøgelse af og til et fast Resultat om, hvilke Virkninger der vare at tillægge de igjennem Finantsloven særligt for Kongeriget Danmark udtalte Beslutninger ligeover for Kongens Beslutninger for de øvrige Dele af Staten. Jeg troer, at Hovedopgaven virkelig har været og fremdeles under vor nuværende Mellemtilstand vil blive den, at komme saa let hen over disse vanskelige Spørgsmaal som muligt, og, idet jeg i den Henseende kan erklære mig enig med den ærede Rigsdagsmand, skal jeg ogsaa gjerne erklære mig enig med ham i det Dufte, at denne Tilstand maa være saa kort som muligt. Jeg troer, at man oftere end tilbørligt har udsat Regjeringen for den Mistjendelse, at Regjeringen selv skulde lægge Bøgt paa en Tilstand som den nuværende, hvor dens Magt og Indflydelse kunde synes at være i samme Grad uindskrænket og stor, som Rigsdagens var betinget ved den særegne Stilling, hvori Rigsdagen staaer som repræsenterende blot Kongeriget Danmark. Det er faldet i Regjeringens Lod, og specielt i min Lod som Finantsminister, ved mange Leiligheder — og jeg vil ved flere Leiligheder komme dertil — at maatte indtage en Stilling, som om jeg for enhver Pris blot vilde havde Regjeringens Myndighed og trænge Rigsdagens tilbage; jeg troer, at det i Tiden vil vise sig, at denne Stilling mere har været en Følge af Forholdenes naturlige Udvikling, saaledes som Alt har stillet sig her efter Krigens Tilendbringelse, end det har været en Følge af nogen Tilbøielighed enten hos Regjeringen i Almindelighed eller hos Finantsministeren i særdeleshed. Den ærede Rigsdagsmand har derimod misforstaaet mig, naar han har opfattet den oftere af mig brugte Utring paa den Maade, som han betegnede. Naar jeg har breidret det tidligere Finantsudvalg eller de

skuelse af Overskudsparagraffen, at man ved en saadan Bestemmelse om Overskuddet vilde slaae, hvad der kun var støttet paa noget Forbigaaende, fast for al Fremtid, saa har denne min Utring ikke refereret sig alene til Trefemtedels-Inddelingen; jeg har ikke villet henvende den Breidelse til Udvalget, at det skulde have villet ved en saadan Paragraph bestemme for al Fremtid, at denne Trefemtedelsbevilling skulde vedblive; men min Bemærkning angif det, at, skjøndt Udvalget var enigt med Regjeringen i, for iaar, uden Følge for Fremtiden, at acceptere denne Bevillingsbasis, som altsaa kun havde Gyldighed for det Tidrum, for hvilket den hver Gang var vedtagen, saa vilde Udvalget dog slaae fast et vist Resultat deraf for et bestemt Aar, idet man nemlig strax vilde sige, at det Overskud, som der ifølge denne foreløbige Delingsbasis kom tilstede, skulde tilhøre Kongeriget Danmark alene, skjøndt man maa ssee senere vilde komme til en anden Delingsbasis, der vilde vise, hvor utilforladeligt et saadant Resultat var, ved hvis Følge et saadant Overskud kom frem, og i den Henseende troer jeg, at jeg er fuldkommen berettiget til at sige, at man ved denne Overskudsparagraff slog et vist Resultat fast, som ikke burde slaaes fast, fordi det støttede sig til Forudsætninger, som ikke vare givne. Det er jo nemlig aabenbart, at, naar man engang siger: 1, 2 eller 300,000 Rbd. skal tilfalde Kongeriget, og det er sanctioneret af Kongen som tilhørende Kongeriget, saa kan der ikke blive Spørgsmaal om, uden ved en ny Lov, yderligere atter at forandre denne Bestemmelse. Den ærede Rigsdagsmand, som staaer i Spidsen for Forslagsstillerne af denne nye Paragraph, har, som det forekommer mig, hovedsagelig støttet sin Argumentation paa to Betragtninger. For det Første har han støttet den derpaa, at det skulde være uskadeligt at antage en saadan Paragraph, medens det i Formen dog kunde have Noget for sig, og for det Andet paa, at man ved en saadan Paragraphs Bestemmelse, som den foreslaaede, skulde holde Spørgsmaalet aabent for Fremtiden. Hvad nu den første Betragtning angaaer, saa tilstaaer jeg, at jeg altid er meget bange for de uskadelige Paragrapher. Jeg holder meget lidet af, at der er noget Uskadeligt i en